

A Kúria a dr. Tóth Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Németh Ferenc István ügyvéd által képviselt alperes ellen biztosítási kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 16.P.52.068/2010. számon megindított és a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.633650/2012/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 38. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 nap alatt fizessen meg 75.000 (hetvenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget és az államnak külön felhívásra térítsen meg 688.500 (hatszáznyolcvannyolcezer-ötszáz) felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes tulajdonában lévő német forgalmi rendszámú típusú személygépkocsi 2009. július 15-én éjszaka bekövetkezett közlekedési balesetben megrongálódott. A baleset úgy történt, hogy a S.N. által vezetett, B.P. tulajdonostól haszonkölcsönbe kapott, forgalmi rendszámú, típusú gépkocsi belefutott az „Állj, elsőbbségadás kötelező” táblánál álló felperesi gépkocsiba. S.N. a felelősségét a helyszínen elismerte. A felperes kárfelvétel végett a gépkocsit nem mutatta be az alperesnek; a baleset helyszínéről egy parkolóba szállította, ahol 3 hétig tárolta, majd innen - állítása szerint - Németországba vitette, ahol szakértővel mérte fel a gépkocsijában keletkezett kárt. Ezt követően hazahozatta Magyarországra, itt megjavíttatta és eladta. A káreseményt a felperes 2009. szeptember 17. napján jelentette be az alperesnek. A javítási költségekről számlát bemutatni nem tudott. A javítást végző műhelyt sem volt hajlandó megjelölni.

A felperes felemelt keresetében 22.500 Euró és 2009. július 15-től járó kamatainak megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása

szerint az alperes biztosítottjának felelőssége a Ptk. 346. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésén alapul, így a felperesnek kellett bizonyítania, hogy gépkocsijának valamennyi sérülése a baleset következménye. A bizonyítékok mérlegelése körében kifejtette: A felperes baleset körülményeire és az azt követő eljárására vonatkozó előadása okszerűtlennek és életszerűtlennek tekinthető. A baleset helyszíne melletti házban lakó, a perben tanúként kihallgatott H.Z. azt vallotta, hogy két-három férfit és egy nőt látott álldogálni a járdán, akik nyugodtan beszélgettek, ami furcsa volt az adott helyzetben a számára. A gépkocsik ütközéséből származó hanghatást követően nyomban az ablakhoz ment; kétséges, hogy ennyi idő alatt a gépkocsi utasai a gépkocsikból egyáltalán kiszállhattak-e. A perben kirendelt igazságügyi gépjárműszakértő véleménye szerint a rendelkezésre álló rossz minőségű és kis felbontású fényképek alapján „egzakt balesetelemzés” nem végezhető el. A helyszínen készített fényképfelvételen a hátsó rendszámtábla beszorult helyzetben van. A rendszámtábla deformálódott, míg a német szakértő által készített fényképfelvételen látható a gépkocsi hátuljához támasztott rendszámtábla amely jelentős deformációt nem mutat. A hátsó részén mattszín, nagy mértékű deformáció látható, míg jelentősebb deformációs nyomok a gépkocsinak csak a jobb oldali részén vannak; a gyártmányemléma, a hűtőrács közepe és baloldala már sértetlen. A motorháztetőn jelentősebb hosszirányú deformációs nyom nincs. Mindez kétségesse teszi, hogy a baleset a felperes által ismertetett módon következett be. A felperes és a balesetben részes másik gépjármű tulajdonosa is teljesen elzárkóztak a biztosítóval való együttműködéstől. A felperes a kárbejelentést is csak jóval a balesetet követően tette meg, így viselnie kell a bizonyítatlanság jogkövetkezményeit.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206. §-a (1) bekezdésének előírásai szerint, okszerűen értékelte. A felperes a Ptk. 544. §-ában és a 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 8. §-ának (5) bekezdésében előírt kárbejelentési és felvilágosítási kötelezettségét sértette meg azzal, hogy lehetetlenné tette az alperes számára a gépkocsi megvizsgálását. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a baleset és a felperes kára közötti okozati összefüggés nem bizonyított, ezért a felperes karáért az alperes nem köteles helytállni.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítékokat a Pp. 206. §-a (1) bekezdésének előírását megsértve, okszerűtlenül mérlegelték. Hangsúlyozta, hogy bizonyított: „a gépkocsik a felperes által megjelölt helyen és időben ütköztek egymással”. Hivatkozott arra,

hogy az ütközéskor a rendszám „lepattant”, ezért nem deformálódott. A bejelentési kötelezettségének azért nem tudott eleget tenni, mert „Németországban él és dolgozik”. A gépkocsit pedig azért vitte Németországba szakértői vizsgálatra, mert német rendszáma volt, és azt a tájékoztatást kapta, hogy a kárt csak német szakértő mérheti fel. Mivel ő ilyen ügyekben nem jártas, e tájékoztatásnak megfelelően cselekedett.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az abban megállapított tényállás alapján bírálja felül. Ettől a tényállástól csak az esetben térhet el, ha azt a jogerős ítéletet hozó bíróság a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésével állapította meg, vagy ha az az iratok tartalmával ellentétes. A felperes a jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállást támadta a felülvizsgálati kérelmében. A jogerős ítélet azonban mentes az említett hibáktól. Az eljáró bíróságok a tényállást a bizonyítékok okszerű, ellentmondásmentes mérlegelésével állapították meg, és ebből helytálló jogi következtetést is vontak le.

A Ptk. 544. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy: „a biztosítási esemény bekövetkezését a szabályzatban megállapított idő alatt a biztosítónak be kell jelenteni, a szükséges felvilágosításokat meg kell adni, és lehetővé kell tenni a bejelentés és a felvilágosítás tartalmának ellenőrzését.” Ebből következően a biztosítónak joga, hogy a balesetben sérült gépkocsit megvizsgálhassa, s így állást foglalhasson abban, hogy a baleset a bejelentésben írt módon történhetett-e, és a sérülések összefüggésben állnak-e a balesettel.

A felperes megsértette az alperesnek a Ptk. 544. §-ának (1) bekezdése által biztosított jogosultságát, amelyet a törvény a felperes kárbejelentési, felvilágosítás-adási és állapotmegőrzési a biztosított kötelezettségeként fogalmaz meg. A sérült gépkocsit nem mutatta be az alperesnek, sőt a kárbejelentést is jelentős késedelemmel akkor tette meg, amikor a gépkocsit meg nem nevezett személlyel megjavíttatta, majd értékesítette.

A felperes elfogadható magyarázatát adni a mulasztásának nem tudta. Igényét az alperes ellen kívánta érvényesíteni, így különösebb jogi ismeretek hiányában is tisztában kellett lennie azzal, hogy a megrongálódott gépkocsit a biztosítónak kell bemutatnia. Ha ez

iránt tájékozatlan volt, a szükséges tájékoztatást meg kellett volna kérnie. Ebben az sem akadályozhatta, ha sürgősen Németországba kellett utaznia. A felperes egyébként a balesetet követően a gépkocsi indokolatlan Németországba vitele érdekében, ha a balesetet követően nyomban elutazott is, amit semmivel nem bizonyított, ismét járt Magyarországon, de az alperest ekkor sem kereste fel.

Nyilvánvalóan alaptalan a felperesnek az a hivatkozása is, hogy a rendszám azért nem sérült, mert az ütközéskor „lepattant” a helyéről. A helyszínen készült fényképfelvételen ugyanis jól látható, hogy a gépkocsi lökhárítója alatt beszorulva egy nem olvasható, de nyilvánvalóan sérült rendszámtábla van.

A felülvizsgálati kérelemhez csatolt motor és alvázszám fényképfelvétel nem bizonyítja azt, hogy a balesetben a német szakértőnek bemutatott gépkocsi sérült, mint ahogy a gépkocsi sérült hátuljához támasztott ép rendszámtábla sem.

A Ptk. 544. §-ának (2) bekezdése kimondja: „a biztosító kötelezettsége nem áll be, amennyiben a biztosított az előző bekezdésben előírt kötelezettségét nem teljesíti, és emiatt lényeges körülmények kideríthetetlenekké válnak”.

A felperes a Ptk. 544. §-ának (1) bekezdésében írt kötelezettségeit nem teljesítette, az alperest ezzel elzárta attól, hogy a baleset körülményeit, a kár mértékét saját szakértőivel kivizsgálta. Ugyanakkor számos, az elsőfokú ítéletben részletesen megjelölt körülmény kétségesse tette, hogy a baleset a felperes előadásának megfelelően következett be.

Minthogy az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg az alperes kötelezettségének hiányát, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltségét is a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket megfizetni.

Budapest, 2013. július 3.

Dr. Molnár Ambrus s.k. mb. tanácselnök, dr. Szűcs József s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

AM

írnok